

Պարույր Սևակ

Առաջին սերը

Պե՛տք չէ, սիրելի՛ս:

Չո՛ւր ես երդրվում:

Առանց երդման էլ ես հավատում եմ,

Որ հիմա օրը մի դար է տևում,

Որ փուշ կարոտը քեզ ծվատում է,

Որ գիշերն ի լույս չես քնում հաճախ,

Որ իմ անունն ես կրկրնում հաճախ,

Որ աղջրկական քո մաքուր բարձին

Թեքված ես տեսնում մի ծերուկ արծիվ

(Անգրդ էլ լինի՝ արծիվ է թվում),

Որ քեզ աշխարհում ոչի՛նչ չի թովում,

Որ առանց սիրուս կյանքըդ կորած է,

Որ...

Գիտե՛մ, ջա՛նքս.

Չո՛ւր ես կրկրնում.

Բայց գիտեմ և այն,

Ինչ դո՛ւ չգիտես.

Առաջին սերը, ինչպես որ հացը,

Ի՛նչ էլ որ անես՝ միշտ կուտ է գնում...

20.XII.1958թ.

Մոսկվա